

Afstemning. De Feil, der navnlig skulde have fundet Sted ved Kaaringen, har imidlertid Afdelingen ikke troet at kunne tillægge nogen Betydning. Klagen gaar i saa Henseende nærmere ud paa, at den, der lebede Valghandlingens, ikke høit og lydeligt havde udtalt, for hvem Kaaringen fandt Sted, og at der derfor, navnlig da Blæsten var stærk, havde fundet nogen Forvirring Sted blandt Tilhørerne, at vedkommende Kandidat da havde forlangt, at Kaaringen skulde ske om igjen for hans Vedkommende, men at Formanden for Valgbestyrelsen havde erklæret ikke at turde og ikke at ville gjøre det, thi saa vilde det blive rent galt. I saa Henseende har man i Afdelingen ikke troet at kunne give Klagen Medhold. Der er ikke paavist Feil, og der er ikke paavist saadanne Ulemper, at man deraf kunde slutte, at der virkelig var Grund til at antage, at Valget havde faaet et andet Udfald. Derimod har der været dette Mening i Afdelingen med Hensyn til et Antal Punkter i Klagen. Disse gaa ud paa, at der har som Klagen udtrykker sig, af Dyrigheden og særlig af Fuldmægtigen været agiteret meget stærkt for den valgte Kandidat, og det ikke alene for Højrekandidaten, men subsidiært for den Radikale, „men“, hedder det, „herom og om andre Ulovligheder nærmere snarest muligt“. Det, at der har været agiteret af Dyrighedspersonalet, selv paa den Maade, det skal være sket, kan jo ikke betragtes som ulovligt. Altsaa, naar der skulde være Tale om at udsætte Godkjendelsen af dette Valg, saa maatte det ske i Genhold til vedkommende Kandidats Udtalelser, at han er istand til at oplyse andre Ulovligheder. I saa Henseende foreligger der imidlertid endnu ikke Noget, og Stemmesforskjellen er jo meget betydelig mellem de forskjellige Kandidater, navnlig for den klagende Kandidats Vedkommende, der ikke havde mere end nogle og halvfjerdsindstyve Stemmer, medens den valgte Kandidat havde over 400 Stemmer, og den anden faldne Kandidat havde noget over 300; og selv naar de tvende faldne Kandidaters Stemmer tælles sammen, vilde den valgte Kandidat dog have 40 Stemmer mere. Afdelingen har derfor i sin Flerhed ikke ment at burde gjøre Indstilling om Udsættelse af Valgets Godkjendelse blot paa Grund af de Antydninger om andre Ulovligheder, om hvilke der snarest mulig vilde blive meddelt Noget. Derimod har Mindretallet i Afdelingen, hvortil jeg slattede mig, troet at kunne tage Hensyn til, at saadanne Antydninger om Ulovligheder, skjønt disse vel i andre Tilfælde og under andre Forhold burde have været fuldstændig oplyste, i alt Fald saaledes oplyste i Klagen, at Thinget kunde danne sig en begrundet Mening om, hvorvidt der var tilstrækkelig Føie til at udsætte Valgets Godkjendelse, men i den korte Frist, der var levnet, kunde de ikke forlanges saa nøagtigt oplyste, og vi have derfor stemt for, at Valgets Godkjendelse udsættes, indtil man kan

faae nærmere Bested om disse Enkeltheder. Jeg skal indrømme, at under Forhold, som ikke være de nuværende, og hvor denne korte Frist ikke havde været, kunde der ikke være Anledning til at udsætte Godkjendelsen, men som sagt paa Grund af de tilseendeværende Forhold har jeg troet, at der kunde være Grund til at udsætte Godkjendelsen, indtil man hørte nærmere, hvilke de antydede Klager ere; men jeg skal, da jeg ikke har Afdelingen paa min Side, indstrænke mig til paa Mindretallets Vegne at henstille til Thinget, om det vil anse det for rigtig, at Valget godkjendes eller ei. Jeg siger dette navnlig efter Forhandlingen i Formiddags, der syntes at tyde paa, at Thinget ikke var af den Mening, at der skal tages dette Hensyn til den korte Frist. Altsaa, Afdelingens Flertal indstiller Valget i Grøntjøbing til Godkjendelse, hvorimod Mindretallet ikke gjør det. — Jeg gaar derefter over til Valget i Nyborg. Med Hensyn til dette Valg har Afdelingen gennem et Medlem modtaget Underretning om, at man havde forskjellige Indvendinger mod Valget og navnlig havde opdaget, at enkelte Personer, 3 i Tallet, urettelig maatte antages at være opførte paa Valglisten. Da de imidlertid staa paa Valglisten, og Stemmesforskjellen er større end 3, saa vidt jeg erindrer, er den 12, vilde ogsaa dette neppe være tilstrækkelig Grund til at udsætte Godkjendelsen; men den samme Grund, som jeg før nævnte, nemlig Hensynet til den korte Frist, der har været for Klagerne til at indgive en motiveret Klage, har bevæget Afdelingen til i Formiddag at beslutte, at dette Valg skulde udsættes, indtil man erfarede, om en saadan Klage kom til at ligge for, og hvorledes den nærmere vilde blive begrundet. For imidlertid ikke at sinke Sagen, har den Nigsdagsmand, som meddelte Afdelingen, at en saadan Klage var i Gang, henvendt sig telegrafisk til den, fra hvem Klagen kom, nemlig en Borger i Nyborg, for at erfare, om det er Hensigten at indgive Klage eller ikke, thi forsaavidt det maatte være Hensigten ikke at indgive Klage, var der jo ikke nogen Grund til Udsættelse. Paa denne Henvendelse have vi, efter at Afdelingen var sluttet, modtaget telegrafisk Svar fra Vedkommende, der gik ud paa, at det var Hensigten ikke at indgive nogen saadan Klage. Der vil altsaa ikke komme nogen yderligere Klage fra de Vedkommende med Hensyn til Valget i Nyborg, og man vil da være nødt til at bedømme Spørgsmaalet om Valgets Godkjendelse efter de nu foreliggende Oplysninger, og disse gaa ikke ud paa Andet, end at 3 Stemmer ere opførte urigtigt paa Valglisten, og det er jo aabenbart for Lidt til at omstøde Valget. Naar der altsaa ikke senere kommer nogen Klage, kan der herefter ikke være Anledning til at fastholde Beslutningen om Udsættelse. Jeg skal derfor, skjøndt der ikke har været konfereret derom med